

og at Betalingen for Udøvelse af Kontrollen skal fastsættes af Landbrugsministeren. Forholdet er altsaa dette, at den Kontrol, som omtales i det foreliggende Lovforslags § 4, netop er en Kontrol, som er fuldstændig kyndig og fuldstændig uafhængig. Akkurat det samme vil selvfølgelig blive Tilfældet med den Kontrol, som tænkes indført ved det foreliggende Forslags § 2, idet der staar under Nr. 6, at den kontrollerende Dyrlæge og hans Betalingsvilkkaar, samt de Regler, hvorefter han foretager Undersøgelserne, skulle godkendes af Landbrugsministeren, og at Kødkontrollen i det hele skal undergives det Tilsyn, som Landbrugsministeren anordner. Ogsaa her gælder det, at den Kontrol, der er Tale om, er kyndig og uafhængig, saaledes at der ikke vil kunne være Spørgsmaal om at rejse Indvendinger af sanitære Hensyn.

Naar det ærede Medlem siger, at der kommer mange Varer fra Eksportslagterierne, som man ikke har villet eller turdet udføre, saa skal jeg derom sige, at det ved man jo i Virkeligheden ikke noget om. Man ved i Virkeligheden ikke, af hvilken Grund disse Svin, som det ærede Medlem taler om, ikke passere gennem Eksportslagteriets Kontrol og blive udførte, det kan være af en ganske anden Grund. Det kan være af den Grund, at det hjemlige Marked stiller sig i Øjeblikket saaledes, at der er Brug for et vist Antal Svin, som med Fordel kunne afsættes herhjemme. Men hvis Forholdet er dette med nogle eller med alle disse Svin, at de ikke komme til Udførselskontrollen, fordi man frygter for, at de ikke ville blive godkendte, saa ville de heller ikke efter Lovforslaget komme til Udførselskontrollen. Men efter Lovforslagets § 4 ville saadanne Svin jo kun kunne blive indførte uden fornyet Undersøgelse i den ene eller den anden Kommune, naar de af Eksportkontrollen ere blevne godkendte som egnede til Udførsel. Blive de ikke godkendte som egnede til Udførsel, maa de selvfølgelig, hvis de skulle indføres i en Kommune, hvor der er Kødkontrol, passere denne efter de almindelige nugældende Regler. Denne Bemærkning er ogsaa et Svar paa en Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott).

En anden Side af Sagen, den finansielle Side, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds omtalte, har naturligvis sin Betydning, men det glæder mig, at det ærede Medlem erkender,

at det paa ingen Maade er Hovedsagen. Det ærede Medlem erkendte, at noget Retskrav var der ikke fra de paagældende Kommuner Side, der kunde højst være Tale om et Billighedskrav, et Billighedskrav paa en eller anden Erstatning for de Udgifter, som adskillige Kommuner have haft ved Ordningen af hele dette Sundhedsspørgsmaal. Men jeg vil dog henvise det ærede Medlem til, at der lige overfor dette staar et andet Billighedskrav: thi naar Kødproducenterne have faaet deres Kød undersøgt og behørig kontrolleret andetsteds, og Kødet er udgaaet gennem denne Kontrol med Stempel som første Klasses Vare, saa have de dog et ubetinget Billighedskrav paa, at denne Undersøgelse bliver godkendt overalt i Landet, uden at de skulle svare yderligere Afgifter, yderligere Betaling for at faa Lov at indføre deres Kød. Det er disse to Billighedskrav, som mødes, men da de jo ikke begge kunne opfyldes — man kan ikke paa en og samme Tid lade de nu bestaaende Afgifter bestaa og lade Kødet blive indført uden Afgifter —, saa er det, at dette Lovforslag søger at finde en Mellemvej og at skabe en Tilstand, som efter min Opfattelse ganske vist skal være en Overgangstilstand, hvorigennem der slaas af paa begge Sider, saaledes at man derigennem kommer til et Resultat.

Der er naturligvis en Vej til at komme ud over disse imod hinanden stridende Billighedskrav, og som ogsaa har været fremført fra flere af de ærede Medlemmer, som have haft Ordet, nemlig at lade Statskassen betale. Men jeg kan i og for sig ikke se nogen som helst Grund til, at Statskassen skulde betale, thi de Tilstande, som nu bestaa, ere jo ikke noget, som Staten har indført, som Staten har paalagt de forskellige Kommuner. Staten har jo i intet Tilfælde tvunget Kommunerne til det System, som nu bruges. Det, som Staten har gjort, er, at den i Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning har tilladt Kommunerne at gøre det, de selv ville; Staten har altsaa tilladt Kommunerne at udøve deres Selvstyre og ordne sig, saaledes som de mente, at de kunde være tjente med. Men at Staten af den Grund skulde være moralsk forpligtet til at betale nogen Erstatning, formaar jeg slet ikke at indse.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) mente, at Lovforslaget i en enkelt Henseende traadte det kommunale Selvstyre for nær, idet det i § 1 bestemmer, at det